

AYCO is een Groningse of Friese variant van AGE

door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

De uitgang '-co' is een Saksische verkleinvorm. Blijft over de klank 'ay-'. Kan een verkorting zijn van vele namen die met 'A-' begin. Waarschijnlijk is net een verkorte en verbasterde vorm van een naam die oorspronkelijk begon met 'Agi(l)-' of 'Egil-' = 'zwaard', 'zwaardpunt' of '-snede' (vgl. het Nederlandse woord 'eg').

Heiligen

Acca van Hexham (destijds Hagulstad), Northumbrië, Engeland; bisschop; † 740.

Feest 20 oktober.

In zijn Geschiedenis van Engeland schrijft de zalige Beda Venerabilis († 735) over hem: *"Acca was priester in dienst van Wilfried en zou deze later opvolgen als bisschop van Hexham. Hij was een ijverig man en edel in de ogen van God en van de mensen. Hij vergrootte en verfraaide zijn kerkgebouw, dat was toegewijd aan de zalige apostel Andreas. Hij maakte (en maakt er nog steeds) veel werk van om relieken van de zalige apostelen en martelaren van overal vandaan te halen. Om hun verering te bevorderen bouwt hij altaren, die hij in zijnissen in de wanden van zijn kerk laat aanbrengen. Hij schreef samenvattingen van hun levensverhalen en verzamelde boeken over kerkelijke onderwerpen met de bedoeling er een welvoorzien en fraaie bibliotheek van te maken. Hij liet heilig vaatwerk en kandelaars vervaardigen, en allerlei andere dingen die Gods kerk kunnen versieren en verfraaien.*

Daarnaast nodigde hij een beroemde zanger uit, Maban, die zelf in Kent lessen gevolgd had bij de leerlingen van Paus Gregorius, en vroeg hem of hij hem en zijn priesters les wilde komen geven. Twaalf jaar lang verbleef deze musicus daar om hen vertrouwd te maken met iedere soort van kerkmuziek waar ze meer over wilden weten. Hij greep daarbij terug op hoe de liederen en hymnen oorspronkelijk hadden geklonken, want ze waren in de loop der tijden verwaarloosd of in vergetelheid geraakt. De bisschop zelf was een begaafd zanger. Daarnaast was hij thuis in de Heilige Schriften, beleed hij het ware christelijk geloof en hield hij zich nauwgezet aan de kerkelijke regels en administratie. Van jongs af aan had hij deze vrome gewoonten onderhouden, zoals hij ze als jongetje had geleerd van de allerheiligste Bosa, bisschop van York. Later diende hij onder bisschop Wilfried om zich nog meer te oefenen. In diens gezelschap maakte hij een reis naar Rome waar hij het nodigde leerde over de organisatie van de kerk; want daar had hij thuis nog nooit iets over gehoord."

Een klerk schrijft enige jaren na zijn dood een levensverhaal. De meeste nadruk ligt daarbij op de wonderen die Acca na zijn dood heeft verricht. Zo vertelt onze schrijver dat dertig jaar na Acca's begrafenis zijn priesterkleren nog onaangetast blijken te zijn. Hij wijst er met nadruk op dat we door deze materiële uiterlijkheden heen moeten zien en er een teken in moeten herkennen dat Acca in Gods eeuwigheid is opgenomen.